רמ"ש 12586-09-26 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת פאני גילת כהן

מבקש **פלוני**
ע"י ב"כ עו"ד חן וישניה-חג'ג'

משיבה **פלונית**
ע"י ב"כ עו"ד רעות שדה

פסק דין

למרות שהאם עברה לגור עם אביה, נפסק שהאב ישלם מדור זמני עבור הילדים. כבודה מסבירה שבמזונות זמניים יש להטיל רק עבור הוצאות בפועל, ומבטלת את החיוב.

יש כאן טעות גם בנושא אי התייחסות לזמני השהות עם האב בקביעת סכום המזונות לילד מתחת לגיל קו הצדק, ובחישוב המדור של הילדה הגדולה.

נייר עמדה: חישוב מזונות ומדור ילדים בבתי המשפט לענייני משפחה נובמבר 2026.

מונחת לפניי בקשת רשות לערער על החלטת בית המשפט לענייני משפחה באשדוד מיום 13.7.2026 שניתנה בתלה"מ 50177-06-26 בעניין מזונותיהם הזמניים של ילדי הצדדים הקטינים. מי השופט בקמא? כבודה מסתירה מאיתנו. לא ראוי.

רקע כללי

1. הצדדים הם בני זוג לשעבר, שנישואיהם עלו על שרטון, ודרכיהם נפרדו לאחר שהמבקש עזב את דירתם המשותפת (להלן: "**הדירה**").

לצדדים שני ילדים משותפים, ושניהם עודם קטינים: מ., כבת 8 שנים; וד., כבן שלוש שנים **הילדה מעל גיל קו הצדק, הילד מתחת** במועד מתן ההחלטה (להלן: "**הקטינים**").

מן המונח לפניי עולה, כי בהליך נוסף בו נקטה המשיבה כנגד המבקש בגדרו עתרה לקבלת צו הגנה לפי החוק למניעת אלימות במשפחה נקבע, כי בשל מעשי ומחדלי המבקש הפכה הדירה בלתי ראויה למגורים, ובסופו של יום גם ניתן צו הגנה כנגד המבקש; וכי כתוצאה מכך, עברה המשיבה להתגורר יחד עם הקטינים בדירת אביה.

2. ביום 18.5.2026 הגישה המבקשת בקשה ליישוב סכסוך, ועתרה בגדרה לפסיקת מזונות זמניים עבור הקטינים. בהחלטה מיום 7.6.2026 נקבע, כי המבקש יישא בתשלום חד פעמי בסך 6,000 ₪ על חשבון מזונות הקטינים מבלי שיש בסכום זה משום אינדיקציה לגובה דמי המזונות החודשיים שייפסקו.
בחלוף זמן קצר ממועד מתן ההחלטה נעתר בית המשפט לבקשת המשיבה וביום 15.6.2026 הורה על קיצור תקופת עיכוב ההליכים.
לפיכך וכבר למחרת היום, הגישה המשיבה תביעה למזונות הקטינים ובחלוף יומיים, ביום 18.6.2026 הגישה בקשה, שהוכתרה כבהולה, לפסיקת מזונותיהם הזמניים.

עיקרי ההחלטה מושא בקשת רשות הערעור

3. במסגרת ההחלטה נקבע גובה הכנסותיהם של הצדדים לאחר בחינת הראיות שהוצגו על ידם. בתוך כך חושבה הכנסתה החודשית הממוצעת של המשיבה, המועסקת כשכירה, בהתאם לנתונים העולים מתלושי השכר שלה, ובית המשפט העמידה על כ-11,400 ₪ נטו. אשר להשתכרות המבקש, דחה בית המשפט את גרסתו וקיבל את גרסת המשיבה בעניין זה, עורר תמיהות לגבי אמיתות תלושי השכר של המבקש, והעמיד את הכנסתו החודשית הממוצעת על סך כולל של 25,000 ₪ נטו (הכולל הכנסות נוספות על אלו המשתקפות בתלושי השכר). לפיכך נקבע, כי הכנסת המבקש מהווה כ-68% מסך ההכנסה המצרפית של הצדדים, והיחס שבין הכנסות הצדדים נקבע, אפוא, כ- 32:68 לטובת המבקש. **אכן. דלתא של 18%.**

כן צוין, כי בהתאם להחלטה שניתנה בהליך הקשור, חלוקת זמני השהות של הקטינים עם הצדדים היא ביחס של 9:5 במחזורים בני שבועיים ימים לטובת המשיבה **שזה 36/64. דלתא של 14%. יחד דלתא של 32%.**
אשר לצרכי הקטינים – בית המשפט העמיד צרכיה ההכרחיים **כאן זה כמובן צרכים מלאים ולא הכרחיים** של הבת מ. על 2,250 ₪ בחודש, ואילו את צרכיו ההכרחיים של הבן ד. על 1,800 ₪ בחודש.
ביחס להוצאות "המדור הסביר" - בית המשפט העמידן על 4,600 ₪ בחודש, ושיעור חלקם של הקטינים נקבע על 40% ממנו, דהיינו 920 ₪ לכל קטין **"מדור סביר". יפה** בית המשפט דחה את טענת המבקש לפיה יש לפטור אותו מחיוב במדור הקטינים היות שהם מתגוררים זמנית בבית אביה של המשיבה, והבהיר, כי מגורי הקטינים אצל הסב הם פתרון ביניים ארעי שאינו עולה בקנה אחד עם טובת הקטינים, ואינו מייתר את הצורך בפסיקת המדור, ולכן יש להידרש כבר עתה להוצאות מדורם החלופי של הקטינים. **מוזר. אם כרגע אין**

תשלום מדור, אז למה לחייב את האב? ראוי היה לקבוע כבר עכשיו, כמקובל, שכאשר יהיה תשלום עבור מדור הוא יהיה...

בשים לב לגיל הקטינים, לפער בהשתכרות הצדדים ולחלוקת זמני השהות, חויב המבקש לשאת במזונות הבן ד. בסך 1800 ₪ בתוספת הוצאות המדור שהועמדו על 920 ₪ ובסך כולל של 2,720 ₪ **אין כאן שום התחשבות בחלוקת זמני השהות. שגוי כמובן.** ואילו לגבי הבת מ. חויב לשאת במזונותיה בסך 750 ₪ בתוספת הוצאות המדור שהועמדו על 625 ₪ ובסך כולל של 1,400 ₪ (במעוגל). **0.32*2,250=725. בסדר. 0.32*920=295. כאן יש טעות. איך 295? נראה שנעשה חישוב 'הפוך' וחושב חלקה של האם: 0.68*920=625.**

כן חויבו הצדדים לשאת בחלקים שווים בכל הוצאות החינוך של הקטינים ובהוצאותיהם הרפואיות החריגות.

4. המבקש לא השלים עם ההחלטה **בצדק**, והגיש בקשת רשות הערעור שלפניי. המשיבה נדרשה להגיב עליה ועשתה כן, ומכאן ההחלטה שלפנינו.

תמצית טענות הצדדים

5. **לטענת המבקש**, ההחלטה מושא בקשת רשות הערעור ניתנה בלא שבית המשפט קמא בחן את טענותיו לגופן ותוך התעלמות מוחלטת מזכויותיו ומהראיות המהותיות שהניח בפני בית המשפט.

לדידו, בית המשפט קמא שגה עת ביסס את גובה החיוב במזונותיהם הזמניים של הקטינים על זמני שהות זמניים המצויים במחלוקת משפטית ותלוי ועומד בסוגיה זו הליך ערעורי, ובהתעלם מכך שבפועל התקיימו זמני שהות בחלוקה שוויונית בין הצדדים טרם מתן ההחלטה בעניין זה. במאמר מוסגר יוער, כי ההליך הערעורי הסתיים והחלטה בעניין זמני השהות עומדת בעינה.

המבקש קובל על קביעת בית המשפט בעניין גובה הכנסותיו החודשיות, המבוססת על גרסת המשיבה בלבד, בלא שהוצגה כל ראיה שהיא לתמיכה בטענותיה, שהן בגדר השערה בלבד, ותוך היפוך הנטל ודרישה ממנו להפריך גרסתה. זאת, בעת שהוא הציג ראיות אובייקטיביות, ובהן 12 תלושי שכר עקביים ותדפיסי בנק, המוכיחים כי הכנסתו החודשית האמיתית עומדת על כ-9,300 ₪ נטו בלבד; ומוסיף בעניין זה, כי ה"תמיהה" של בית המשפט לעניין אותנטיות תלושי השכר שלו נובעת מטעות עובדתית.

כן מלין המבקש על חיובו ברכיב המדור עבור הקטינים, המבוסס על מדור רעיוני ותיאורטי בסך 4,600 ₪, חרף הודאת המשיבה, כי הקטינים והיא מתגוררים בבית אביה ואינם נושאים בכל הוצאת מדור בפועל. לדידו, תכלית המזונות הזמניים היא מתן מענה לצרכים קיימים ומוכחים ולא לצרכים היפותטיים שטרם באו לעולם, וגם בכך שגה בית המשפט קמא. **צודק**

המבקש עותר, אפוא, לקבלת רשות לערער על ההחלטה, לקבל את הערעור, לבטל את החיוב בהוצאות המדור ולפסוק מזונות זמניים בהתאם להשתכרותם האמיתית של הצדדים ובהתאם לזמני השהות הנוהגים כיום ביחס של 60:40 לטובת המשיבה.

6. **מנגד טוענת המשיבה**, כי דין הבקשה להידחות ומדגישה, כי ההחלטה מושא בקשת רשות הערעור מפורטת ומנומקת, בגדרה נבחנה כראוי מלוא התשתית הראייתית שהוצגה לפני בית המשפט ונלקחו בחשבון כל הנתונים הרלוונטיים. לדידה, אין בהחלטה כל פגם היורד לשורשה, ועיקר טענות המבקש מופנות כלפי מסקנות בית המשפט קמא, בעוד שאין זה מתפקידה של ערכאת הערעור לבחון מחדש את התשתית הראייתית ולהמיר את שיקול דעתה של הערכאה הדיונית בשיקול דעתה שלה. כן מדגישה המשיבה, כי מדובר בהחלטה זמנית בלבד שנועדה להבטיח את מילוי צרכיהם השוטפים של הקטינים בתקופת הביניים עד לבירור מלוא המחלוקות לגופן בהליך העיקרי, ולכן מידת ההתערבות של ערכאת הערעור בכגון דא מצומצמת מאד. לדידה, גובה המזונות הזמניים שנפסקו אינו מצדיק התערבות, שכן אין מדובר בתוצאה קיצונית או בלתי סבירה, ובפרט שעה שבית משפט פסק סכומים הנמוכים מאלה שנתבעו על ידה.

לטענתה, העמדת גובה הכנסתו החודשית של המבקש על 25,000 ₪ נטו לא נעשתה בחלל ריק, אלא נשענת על התרשמות בית המשפט מהתנהלות המבקש, שנמנע מצירוף מלוא המסמכים הדרושים ומסימני השאלה שתלושי השכר שלו עוררו.

לעניין זמני שהות טענה המשיבה, כי קביעת בית המשפט נשענת על החלטה שיפוטית שניתנה בהליך הקשור, וכי אין מקום להעלות בהליך ערעורי טענות בדבר ההבדל בין היקף זמני שהות המתקיימים בפועל ובין זה שנקבע באותו החלטה, ומקומן של טענות אלו להתברר בפני הערכאה הדיונית.

אשר לרכיב המדור טענה, כי המגורים בבית אביה הם פתרון זמני ואין הם מאיינים את עצם הצורך במדור הקטינים; וכי אין המדובר ב"מדור תיאורטי". לדידה, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, היא אינה חייבת להיזקק לחסדי הוריה ומוטב לאפשר לה לשכור דירה בעצמה. דברים אלה מקבלים, לשיטתה, משנה תוקף היות שמגוריה אצל אביה אינם

תוצאה של בחירה החופשית כפתרון קבע שיש בו חסכון בעלות המדור אלא בשל מעשי המבקש שהפכו את הדירה לבלתי ראויה למגורים.

דיון והכרעה

7. **לאחר עיון בטענות הצדדים ובתיקים המתנהלים בבית המשפט קמא, באתי לכלל מסקנה כי יש ליתן למבקש רשות ערעור ולדון בבקשה כבערעור בהתאם לרשות שניתנה. כן מצאתי כי דין הערעור להתקבל בחלקו, והכל כפי שיפורט להלן.**

8. כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בהחלטות ביניים של הערכאה הדיונית, אלא אם דחיית הבירור באותה השגה על החלטת הביניים לשלב הערעור על פסק הדין עלולה לגרום לבעל הדין נזק ממשי או כאשר הערכאה הדיונית טעתה טעות ברורה והתעלמה משיקולים מרכזיים שהייתה צריכה לתת דעתה עליהם או כאשר היא עלולה להביא לקיומו של הליך מיותר או שגוי [ראו סעיפים 52 (ב) ו- 41(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 והפסיקה הענפה בעניינם].
לפיכך נקבע בפסיקה, כי התערבות ערכאת הערעור בהחלטות ביניים תיעשה במשורה. כן נקבע, כי כוחו של כלל זה יפה שבעתיים בכל הנוגע לבקשת רשות ערעור בענייני משפחה בהן שיקול הדעת המסור לערכאה הדיונית רחב, וידוע, כי דרכו של עולם היא, שהחלטות הביניים הניתנות ע"י בתי המשפט לענייני משפחה בפרט בעניינם של הקטינים נתונות לשינויים ואף משתנות לא פעם בהתאם לנסיבות.

9. נוסף על האמור נזכיר מושכלות יסוד, כי אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בקביעות עובדתיות של הערכאה הדיונית, על אחת כמה וכמה כאשר עסקינן במזונות זמניים - סוגיה הנושאת אופי של סעד זמני. זאת, בעיקר לאור שיקול הדעת הרחב המסור בידי בית המשפט לענייני משפחה בדונו בכך ונוכח טיבו של הסעד המדובר, אשר על פי רוב נפסק בשלב מוקדם יחסית של ההליך וטרם בירור הראיות וטענות הצדדים; ושההכרעה לגביו חייבת להיות מהירה וענייניות, הגם שמטבעה היא נשענת על תמונה עובדתי חלקית בלבד.

יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בבע"מ 853/15 **פלוני נ' פלוני** (פורסם במאגרים האלקטרוניים):
"**כאשר פוסק בית המשפט לענייני משפחה בסוגיית המזונות הזמניים, הוא אינו עורך – מטבע זמניות ההכרעה – בירור מקיף של כלל היבטיה של הסוגיה ואינו נדרש למלוא הראיות הרלבנטיות להחלטה סופית בסוגיה. בנושא זה מעניק בית המשפט, במילותיו של הנשיא שמגר, 'מעין עזרה ראשונית עד לבירור התביעה' (ע"א 342/83 ג'לו גלוזמן נ'**

אספירה גלוזמן, פ"ד לח(4) 105, 111 (1984)). על כן גם ראוי כי נושא זה יידון ויוכרע בהקדם, תוך שהבירור המלא יבוא בפסיקת מזונות הקבע. אין פירוש הדבר כי אין אמות מידה לעניין המזונות הזמניים; מטבען הן קשורות בהכנסות המשלם ובצרכי מקבלי המזונות, הן בממד האוביקטיבי והן בממד פרטני על פי נסיבותיהם...".

ודוק, פסיקת מזונות זמניים, מעצם תכליתה ומהותה, אינה נשענת על ממצאים סופיים, ואינה חורצת את גורל התביעה.

10. אשר לביקורת השיפוטית של ערכאת הערעור בעניין מזונות זמניים נקבע בפסיקת בית המשפט העליון, כי אמנם פסיקת הערכאה הדיונית אינה חסינה לחלוטין מפני התערבות ערכאת הערעור, אולם הדבר ייעשה במשורה ובמקרים חריגים ויוצאי דופן בלבד, תוך הקפדה על הכלל שנתגבש בהלכה הפסוקה, לפיו אי ההתערבות בכגון דא הוא הכלל ואילו ההתערבות היא החריג לו, אשר יופעל בצמצום ובריסון (בע"מ 1326/12 **פלוני נ' פלונית**, פורסם במאגרים האלקטרוניים).

צא ולמד, כי בכל הנוגע לפסיקת מזונות זמניים מתקיים יחס הפוך בין רוחב שיקול הדעת המסור בידי הערכאה הדיונית ובין נטייתה המסויגת של ערכאת הערעור להתערב בה.

11. בענייננו המבקש משיג, כאמור, על גובה החיוב במזונותיהם הזמניים של הקטינים שהוטל עליו. מבלי לגרוע כמלוא הנימה מן האמור לעיל מצאתי, שהמקרה דנא בא בגדר המקרים החריגים שבהם מוצדקת התערבות, אם כי חלקית, בגובה המזונות הזמניים שנפסקו.

12. מבין רכיביה השונים של ההחלטה, מתעורר קושי של ממש בחיוב המבקש לשאת בהוצאות המדור של הקטינים, הגם שאין למשיבה הוצאות מדור בפועל, ואכן, עניין לנו ברכיב תיאורטי-רעיוני **בהחלט**

כאמור, מזונות זמניים הנפסקים עבור הזכאים להם עפ"י דין, הם בבחינת סעד זמני הניתן לתקופת הביניים עד להכרעה בהליך העיקרי, דהיינו קביעת גובה המזונות הקבועים, ותכליתו היא שימור המצב הקיים והבטחת קיומם בכבוד ורווחתם של הזכאים למזונות עפ"י הדין מידי בן משפחתם, בפרט כשברקע סכסוך משפטי-זוגי בין הורים לילדים קטינים, לאור החשש מפני השלכות הסכסוך על סיפוק צרכיהם של הקטינים בפן הגשמי ובפן הנפשי, שמא המאבק בין הוריהם יוביל לקיפוחם ולפגיעה בזכויותיהם, כמי שתלויים בהוריהם.

וכך נקבע בעניין זה בתקנה 31 לתקנות בית המשפט לענייני משפחה (סדרי דין), תשפ"א-2020):

"מטרת הסעד הזמני יהיה כאמור בתקנה 94 לתקנות סדר הדין האזרחי; ואולם מטרתו של סעד זמני לפי תקנה 15(א)(2) שעניינו מזונות זמניים לקטין, או סעד זמני לפי תקנה 15(3) שעניינו זמני שהות זמניים, או סעד זמני אחר בעניין קטין לפי חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות היא להבטיח את טובתו של הקטין, את צרכיו ואת מימוש האחריות ההורית בתקופה הזמנית; ...".

בתקנות הקודמות (שהיו חלק מתקנות סד"א) לא הייתה הוראה מקבילה, ונראה, אפוא, כי לא בכדי מצא לנכון מחוקק המשנה לייחד הוראה ספציפית, שהיא בבחינת סעיף מטרה, העוסקת בעיקר בסעדים זמניים הנוגעים לקטינים.

העולה מן המקובץ הוא, אפוא, כי קביעת גובה המזונות הזמניים, לרבות הוצאות המדור, צריכה להתבסס על צרכי הקטינים הקיימים **בפועל** בתקופה הזמנית, דהיינו, בזמן הווה ולא במבט צופה פני עתיד. **יפה**

יוזכר, כי עניין לנו בהחלטה זמנית, המשקפת את צרכי הקטינים במציאות החיים שלהם אותה עת, וכי לבית המשפט הסמכות לשוב ולהידרש להחלטה ולשנותה עם שינוי מהותי בנסיבות. משכך, ככלל אין מקום לחייב מי מההורים בנשיאה בהוצאה של הקטינים שאינה קיימת בפועל נכון למועד בו ניתנת החלטה בעניין מזונותיהם הזמניים. חיוב מעין זה אינו עולה בקנה אחד עם תכלית הסעד של מזונות זמניים. **יפה**

13. בענייננו, בית המשפט נימק החלטתו לחיוב המבקש במדורם של הקטינים, על אף שלמשיבה אין הוצאות מדור בהאי לישנא: **"מדורם של הקטינים אינו מסופק להם בדירה נוכח מעשיו ומחדליו של האב... במצב דברים זה, ומשברי כי מדוריהם של הקטינים עם הצדדים בבית הורי הצדדים הינו פתרון ביניים ארעי שאינו עולה בקנה אחד עם טובת הקטינים, יש להידרש כבר עתה להוצאות מדורם החלופי של הקטינים. מקובלת בהקשר זה טענות האם לפיה יש להעריך את מדורם הסביר של הקטינים, ולקבוע חיוב מדור בהתאם"** (פסקה 33 להחלטה).

נימוק זה אינו יכול לעמוד, שעה שהמבקש חויב למעשה להשתתף בחלקם היחסי של הקטינים בהוצאות מדור של המשיבה שאינן קיימות ואין נפקות לעובדה שמגורי הקטינים בבית הסב הם פתרון מגורים זמני של המשיבה והקטינים, שכן ככל שעובדה זו תשתנה, פתוחה בפני המשיבה הדרך לעתור לבית המשפט בבקשה מתאימה.

לא נעלם מעיניי, כי הדברים שצוטטו לעיל מתוך פסקה 33 להחלטה נכתבו בהתייחס לעתירת המשיבה לחיוב המבקש לשאת במחצית מהחזריה החודשיים של המשכנתא הרובצת על הדירה (מהם גזר בית המשפט את גובה "המדור הסביר"), ברם גם בהקשר זה

עדיין הנימוק שהובא ע"י בית המשפט קמא אינו יכול לעמוד, שכן המקור לחיוב המבקש אינו מצוי ברובד הרכושי ובאחריות הצדדים לשאת בחלקים שווים בחובותיהם המשותפים אלא, כאמור, בגזרת מזונותיהם של הקטינים, וליתר דיוק – מזונותיהם הזמניים, שתכליתם היא כאמור, שימור המצב הקיים בתקופה הזמנית עד להכרעה בהליך העיקרי.

יוער, כי הגם שכותרת פסקה 33 בהחלטה היא "הוצאות המדור ואחזקת המדור", עוסקת היא בהוצאות המדור בלבד, וחזקה על בית המשפט קמא, כי במסגרת חישוב צרכיהם ההכרחיים של הקטינים הביא בחשבון גם את חלקם בהוצאות החזקת המדור בראי המצב הקיים בפועל, הגם שאינם דרים עם המשיבה במדור עצמאי.

להשלמת התמונה יובהר, כי פסק דינו של בית המשפט העליון אשר הוזכר ע"י המשיבה בטיעוניה (בע"מ 67514-08-25 **פלוני נ' פלונית)** אינו רלוונטי לענייננו, שכן מדובר באמרת אגב של בית המשפט העליון בהתייחס לדרך הילוכו של בית המשפט המחוזי (בדונו בערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה) בחישוב הכנסה פנויה של אם אגב דיון במזונותיהם הקבועים של הקטינים ולא במזונותיהם הזמניים. **יפה**

ויוזכר, כי בשונה ממזונות זמניים, שתכליתם הובהרה לעיל, פסיקת מזונות קבועים חותמת את ההליך והיא צופה פני עתיד, וברי כי לא מן הנמנע, שמקום בו אין להורים או למי מהם הוצאות מדור בפועל בעת מתן פסק הדין, יינתנו במסגרת פסק הדין הוראות הנוגעות להשתתפות ההורים במדורם של ילדיהם הקטינים, תוך צפיית האפשרות שנסיבה זו תשתנה. כך או כך, כאמור, הסוגיה ששלוש הערכאות נדרשו לה במקרה האמור הייתה אופן חישוב ההכנסה הפנויה של האם ולא חלוקת הנשיאה בהוצאות המדור של הקטינים. **יפה**

למעלה מן הצורך ולמען הסרת ספקות מלב מצאתי להבהיר, כי על אף שהקטינים נאלצו לעזוב את ביתם בשל מעשי ומחדלי המבקש, כשם שנקבע ע"י בית המשפט קמא, ומובן כי אין לקבל זאת בשוויון נפש ובוודאי לא להקל ראש בדבר, בחישוב גובהם של המזונות הזמניים להם זכאים הקטינים, אין לכלול רכיב שהוא מעין פיצוי עבורם או סנקציה למבקש בגין גרימת הנזק, והמסגרת ההולמת לבירור טענות הצדדים בעניין זה אינה בהליך המזונות. **יפה**

14. זולת רכיב המדור, לא מצאתי כי יתר טענות המבקש כנגד הקביעות שבהחלטה מצדיקות סטייה מן הכלל של אי ההתערבות, שכן עניין לנו בקביעות עובדתיות הנשענות על התרשמות בית המשפט מן הנתונים ומהראיות שהוצגו לפניו, ומכל מקום אין המדובר בממצאים סופיים, ופתוחה בפני הצדדים הדרך להוכיח טענותיהם במסגרת בירור ההליך העיקרי **<u>חישוב שגוי</u> של מדור הילדה הוא בהחלט סיבה להתערב. לא ברור האם**

העו"ד של האב ערערה גם על נושא אי ההתחשבות בזמני השהות בחישוב המזונות הילד מתחת לגיל 6 והחישוב השגוי של מדור הילדה מעל גיל 6. היתה צריך לעשות זאת. אם ערערה, היה צריך להתייחס לזה. ולתקן.

כידוע, ערכאת הערעור אינה שמה עצמה בנעלי הערכאה הדיונית ואין זה מתפקידה לבחון את הראיות ולקבוע ממצאים תחת אלה שנקבעו ע"י הערכאה הדיונית. יתר על כן, גם אם ערכאת הערעור הייתה מגיעה לתוצאה אחרת, אין בכך כדי להצדיק התערבות בקביעות הערכאה הדיונית, שכן הזרקור מופנה לעבר סבירות התוצאה אליה היא הגיעה ובענייננו לא מצאתי, כי באספקלריה זו מוצדקת התערבות בשיקול הדעת של בית המשפט קמא.

למעלה מן הצורך יובהר, כי בנסיבות עניינו, ממילא בכל הנוגע לבן ד. חובת המבקש לשאת במזונותיו היא אבסולוטית ומשכך אין נפקות לטענותיו בעניין גובה הכנסותיו; ואילו בהתייחס לבת מ., מבלי להביע עמדה או לטעת מסמרות יאמר, כי גם אם יש ממש באיזו מטענותיו, אין בכך לשנות משמעותית התוצאה שאליה הגיע בית המשפט קמא, ובוודאי לא במידה המצדיקה התערבותה של ערכאת הערעור השמורה, כאמור, למקרים חריגים בלבד בהם התוצאה אליה הגיעה הערכאה הדיונית חורגת באופן קיצוני ממתחם הסבירות.

<u>סוף דבר</u>

15. **לאור כל האמור לעיל, הערעור מתקבל במובן זה שחיוב המבקש לשאת בהוצאות המדור של הקטינים מבוטל, ואילו לגבי יתר ההוראות שניתנו בהחלטה הערעור נדחה. המבקש רשאי לקזז סכומים ששולמו על ידו בגין רכיב המדור שהוטל עליו מהחיוב השוטף במזונותיהם הזמניים של הקטינים, ובעניין זה מוחזר הדיון לבית המשפט קמא, שייתן הוראות מתאימות אשר לאופן ביצוע הקיזוז, והכל בראי טובת הקטינים.**

16. נוכח התוצאה אליה הגעתי, איני עושה צו להוצאות וכל צד ישא בהוצאותיו.

17. העירבון שהופקד ע"י המבקש על פירותיו יושב לידיו באמצעות באת-כוחו.

18. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור התיק.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"ז, 29 אוקטובר 2026, בהעדר הצדדים.

רמ"ש 12586-09-26 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

פאני גילת כהן, שופטת

1
2

העתק הלכה